

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2002, fimmtudaginn 18. apríl, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Íris Ösp Ingjaldsdóttir, Gunnar Viðar, Ólöf Embla Einarsdóttir og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið **mál nr. 1/2002**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F.

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefnt varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 28. janúar 2002 með kvörtun umboðsmanns sóknaraðila, dagsettri 23. janúar 2002. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 29. janúar 2002, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust 20. febrúar 2002 með bréfi hans, dagsettu 19. febrúar 2002. Bréfið var sent lögmanni sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 20. febrúar 2002 og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi lögmannsins dagsettu 27. febrúar 2002. Þá óskaði nefndin eftir frekari upplýsingum og gögnum frá varnaraðila með bréfi, dagsettu 18. mars 2002. Svar barst með bréfi varnaraðila, dagsettu 21. mars 2002.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 15. og 23. mars, 11. og 18. apríl 2002.

II.

Málsatvik.

Samkvæmt upplýsingum sóknaraðila gerði hann fyrri hluta árs 2000 samning við varnaraðila um vörslu verðbréfa. Samningurinn er nr. XXXXX. Það afrit sem nefndinni hefur borist er ódagsett og óundirritað af hálfu sóknaraðila. Ekki er þó deilt um að samist hafi svo um með aðilum sem þar greinir. Samkvæmt samningi þessum skyldi varnaraðili hafa með höndum vörslu verðbréfa fyrir sóknaraðila og fjárfesta fyrir þau bréf sem óskað væri eftir hverju sinni eða leggja andvirðið inn á reikning sóknaraðila. Samhliða samningnum veitti sóknaraðili varnaraðila fullt og ótakmarkað umboð til að innleysa og innheimta afborganir, verðbætur og vexti af verðbréfum í vörslu varnaraðila. Náði umboðið og til að stofna sparifjárreikning í nafni sóknaraðila og leggja inn fé á reikninginn og taka út. Í 4. gr. samnings aðila var mælt fyrir um að sóknaraðili gæti sent fyrirmæli sín um verðbréfakaup skriflega með símbréfi eða tölvupósti. Jafnframt gæti sóknaraðili gefið fyrirmæli í síma til starfsmanna varnaraðila um einstök verðbréfakaup. Sagði í samningnum að beiðni um verðbréfakaup sem bærst með þessum hætti væru á ábyrgð vörsluþega. Jafnframt var kveðið á um að sóknaraðila væri kunnugt um að öll

símtöl væru hljóðrituð á segulband. Voru aðilar sammála um að gögn eða skrifleg fyrirmæli sem bærust til varnaraðila skyldu lögð til grundvallar ef ágreiningur risi um einstök verðbréfa kaup.

Samkvæmt viðskiptayfirliti, dagsettu 30. júní 2000, var verðmæti verðbréfa í vörslu varnaraðila kr. 2.952.571,- Samkvæmt viðskiptayfirliti, dagsettu 30. desember 2000, sem barst sóknaraðila með bréfi varnaraðila, dagsettu 1. mars 2001, var markaðsvirði verðbréfa hans kr. 223.168,- Það yfirlit var þó rangt í fjölmörgum atriðum.

Hinn 4. maí 2000 gerðu aðilar með sér skiptasamning nr. XXXXXXXX um annars vegar hlutabréf í A miðað við viðmiðunargengið 73,868 og hins vegar kr. 5.023.024,- í íslenskum krónum. Var gildistími samningsins frá 4. maí - 4. júlí 2000. Þann dag var gerð skilmálabreyting á samningnum þess efnis m.a. að gildistími samningsins skyldi vera til 27. febrúar 2001. Undir samninginn og skilmálabreytinguna ritaði fyrir hönd sóknaraðila sá starfsmaður varnaraðila sem hafði ritað undir vörslusamning aðila fyrir hönd varnaraðila.

Áður en til þessa samnings kom höfðu aðilar gert með sér skiptasamning, dagsettan 8. október 1999, sem gerður var upp 5. nóvember 1999 og fékk sóknaraðili greiddar kr. 235.162,55 í hagnað við uppgjörið. Undir samninginn ritaði sóknaraðili sjálfur. Hinn 7. janúar 2000 gerðu aðilar með sér skiptasamning, sem gerður var upp 11. apríl 2000 og nam hagnaður sóknaraðila af honum kr. 376.867,18. Þá gerðu aðilar enn fremur með sér skiptasamning 27. janúar 2000 sem gerður var upp 25. febrúar 2000 og hagnaðist sóknaraðili þá um kr. 85.197,60. Síðastnefndu tvo samninganna ritaði áður greindur starfsmaður varnaraðila undir fyrir hönd sóknaraðila og er ekki ágreiningur um að það hafi verið í samræmi við fyrirmæli sóknaraðila. Hann kveðst hins vegar ekki hafa mælt fyrir um gerð samnings nr. XXXXXXXX.

Með bréfi varnaraðila til sóknaraðila, dagsettu 7. maí 2001, var sóknaraðili krafinn um frekari tryggingar að andvirði 2.698.398,- ella áskildi varnaraðili sér rétt til að loka samningi aðila. Umræddur skiptasamningur nr. XXXXXXXX var gerður upp hinn 20. ágúst 2001 og nam tap sóknaraðila af samningnum kr. 3.455.341,- Ritaði sóknaraðili sjálfur undir uppgjörið. Hinn 31. ágúst 2001 gerðu aðilar máls þessa með sér lánasamning þar sem sóknaraðili tók að láni hjá varnaraðila kr. 2.821.000,- sem greiðast skyldi 30. október 2001. Sagði að lánið væri veitt til greiðslu skiptasamninga hjá varnaraðila. Síðastgreindan dag gerðu aðilar málsins með sér nýjan lánasamning þar sem sóknaraðili viðurkenndi að skulda varnaraðila kr. 2.896.227,- Var umsaminn gjalddagi 26. nóvember 2001. Enn var lánið framlengt og nú með gjalddaga 28. desember 2001. Skyldi sóknaraðili þá greiða kr. 2.972.665,05.

Í nóvember og desember 2001 og janúar 2002 spurðist sóknaraðili fyrir um mál sín hjá varnaraðila og óskaði m.a. með rafpósti eftir afriti af vörslusamningi sínum. Með rafpósti til sóknaraðila, dagsettum 8. janúar 2000, kvaðst varnaraðili ekki sjá að gerð hafi verið mistök af hálfu varnaraðila eða gefnar misvísandi upplýsingar. Segir í rafpóstinum að samkvæmt „tölvupósti og símtölum“ virðist sóknaraðili ávallt hafa verið vel upplýstur um það sem hafi verið að gerast varðandi viðskipti hans.

Á árinu 2000 voru keypt og seld í nafni sóknaraðila hlutabréf í ýmsum erlendum hlutafélögum. Um var að ræða svokölluðuð „*daytrade*-viðskipti“ sem alls áttu sér stað 23 sinnum á árinu. Hinn 13. desember 2000 voru keypt í nafni sóknaraðila hlutabréf í B fyrir kr. 5.374.309,- á genginu 81,58. Bréfin voru seld 18. desember 2000 fyrir kr. 4.609.410,- á genginu 71,53. Nam tapið á viðskiptunum kr. 764.899,-.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili gerir þær kröfur að varnaraðili greiði honum kr. 4.220.240,- auk vaxta samkvæmt III. kafla vaxtalaga nr. 25, 1987 af kr. 764.899,- frá 18. desember 2000 til 1. júlí 2001 en með vöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38, 2001 frá 1. júlí 2001 til 20. ágúst 2001, en með vöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38, 2001 af kr. 4.220.240,- frá 20. ágúst 2001 til greiðsludags. Til vara er þess krafist að vaxtakrafa miðist við 16% vexti sem varnaraðili hafi áskilið sér í samningnum við sóknaraðila. Til þrautavara er þess krafist að vaxtakrafa miðist við almenna vexti en dráttarvexti frá 23. janúar 2002. Loks er þess krafist að varnaraðili greiði sóknaraðila meintan kostnað vegna lögfræðiaðstoðar sem síðastgreindan dag hafi numið kr. 187.000,- að viðbættum virðisaukaskatti kr. 45.815,-.

Af hálfu sóknaraðila er á því byggt að hann hafi fengið óskýrar og villandi upplýsingar frá varnaraðila um verðbréfaeign sína hverju sinni. Hafi þetta gert það að verkum að hann hafi ekki gert athugasemdir við þær upplýsingar sem hann fékk sendar og hafi talið sér skylt að ganga til samninga við varnaraðila um skuld sem varnaraðili hafi talið sig eiga hjá honum. Sóknaraðili kveður varnaraðila ítrekað hafa farið langt út fyrir heimildir þær sem félagið hafi haft til ráðstafana í nafni sóknaraðila. Eigi það bæði við um val á fjárfestingum og fjárhæð samninga. Hafi varnaraðili m.a. ráðist í fjárfestingar og samningagerð án samþykkis sóknaraðila, þrátt fyrir að skriflegt samþykki sóknaraðila hafi sérstaklega verið áskilið í fjárvörslusamningi aðila.

Þá kveður sóknaraðili að sér hafi ekki verið veittar nægjanlegar upplýsingar um eðli þeirra viðskipta sem varnaraðili gerði í hans nafni, sér í lagi um þá áhættu sem í þeim var fölgín. Eigi þetta sérstaklega við um gerð skiptasamninga sem hafi í för með sér verulega áhættu. Hafi varnaraðili því algerlega brugðist ráðgjafarhlutverki sínu. Bendir sóknaraðili sérstaklega á að varnaraðili hafi ítrekað gert samninga sem hafi verið verulega hærri en andvirði þeirra verðbréfa sem sóknaraðili hafði í vörslu hjá varnaraðila.

Sóknaraðili telur að skiptisamningur sem gerður var í hans nafni um bréf í A sé ekki skuldbindandi fyrir hann þar sem samningurinn hafi ekki verið gerður með samþykki sóknaraðila í samræmi við ákvæði vörslusamnings aðila. Þá hafi hvorki vörslusamningur aðila né verðbréf þau sem varnaraðili var með í vörslu sinni, gefið forsendur til að ráðast í slíka samningsgerð í nafni sóknaraðila. Þá hafi sóknaraðila ekki verið gerð grein fyrir áhættu þeirri sem fælist í skiptisamningum af þessu tagi.

Sóknaraðili kveður enn fremur að varnaraðili hafi við uppgjör aðila sumarið 2001 beitt yfirburðastöðu sinni gagnvart sóknaraðila með þeim afleiðingum að sóknaraðili hafi skrifað undir lánsamninga vegna þeirrar viðskiptaskuldar sem varnaraðili hafi krafist hann um. Telur sóknaraðili þá samninga ekki getað verið grundvöll greiðsluskyldu hans gagnvart varnaraðila með hliðsjón af tilurð þeirra.

Kröfu sína sundurliðar sóknaraðili svo að annars vegar sé gerð krafa um að varnaraðili bæti honum það tjón sem félagið hafi valdið honum með því að gera í hans nafni án heimildar hinn 4. maí 2000 skiptasamning um hlutabréf í A, en samkvæmt uppgjöri, dagsettu 20. ágúst 2001, hafi tapið á þeim samningi numið kr. 3.455.341,-. Hins vegar krefst sóknaraðili þess að varnaraðili greiði honum skaðabætur vegna þess tjóns sem félagið hafi valdið honum með því að kaupa hinn 13. desember 2000 í nafni sóknaraðila hlutabréf í B að verðmæti kr. 5.374.309,- sem síðar voru seld fyrir kr.

4.609.410,- eða með tapi upp á kr. 764.899,-. Nemur bótakrafa sóknaraðila því alls kr. 4.220.240,- auk vaxta og kostnaðar eins og fyrr er rakið.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili hafnar því alfarið að félagið beri bótaábyrgð á viðskiptum sóknaraðila og krefst þess að úrskurðarnefndin hafni öllum kröfum sóknaraðila.

Varnaraðili kveður viðskipti aðila mega rekja til vináttu sóknaraðila við fyrrum starfsmann varnaraðila. Hafi þeir verið fyrrum vinnufélagar og í miklum samskiptum, m.a. vegna viðskipta aðila á meðan umræddur starfsmaður vann hjá varnaraðila, þ.e. til áramóta 2000 og 2001.

Varnaraðili telur undirritað eintak samnings aðila um vörslu verðbréfa annað hvort hafa glatast eða það ekki hafa borist varnaraðila. Hins vegar liggi fyrir að vörslureikningur sóknaraðila hjá varnaraðila hafi verið stofnaður 28. apríl 1999 og megi ætla að vörslusamningurinn hafi verið gerður um það leyti.

Varnaraðili heldur því fram að kaup og sala sóknaraðila á verðbréfum hafi aðeins farið fram samkvæmt fyrirráðum sóknaraðila sjálf. Hafi fyrrum vinnufélagi sóknaraðila og þáverandi starfsmaður varnaraðila annast verðbréfavíðskipti sóknaraðila eftir því sem sóknaraðili og viðkomandi starfsmaður höfðu ákveðið. Hafi sóknaraðili fengið reglulega yfirlit yfir viðskipti sín og að auki verið í stöðugu símasambandi við þáverandi starfsmann varnaraðila um stöðu mála.

Varnaraðili kveður allar upplýsingar um viðskipti þau sem sóknaraðili kvartar yfir koma fram á heilsársyfirliti fyrir árið 2000. Varnaraðili veur þó athygli á ýsmum villum í yfirlitinu. Þá segir varnaraðili að margoft hafi verið rætt við sóknaraðila um samninginn, m.a. vegna slæmrar stöðu og síðar vöntunar á tryggingum, sem raun hafi orðið á vorið 2001. Hafi sú vöntun leitt til þess að sóknaraðili hafi ákveðið að gera upp samninginn hinn 20. ágúst 2001. Hafi uppgjörsblaðið verið undirritað og samþykkt af báðum aðilum. Hafi sóknaraðili aldrei gert athugasemdir við samninginn, hvorki í upphafi né þegar honum var lokað og hann gerður upp.

Varnaraðili bendir á að sóknaraðili hafi áður gert þrjá samskonar samninga og hagnast á þeim um samtals kr. 700.000,-. Hafi þeir allir verið uppgerðir þegar umþrættur samningur var gerður í maí 2000. Hafi sóknaraðili því þekkt vel til þessa samninga og m.a. lýst því yfir að hann hafi kynnt sér eðli skiptasamninga og aflað sér sérfræðiráðgjafar þriðja aðila áður en hann undirritaði þá samninga. Kveður varnaraðili umþrættan samning hafa verið undirritaðan af þáverandi starfsmanni varnaraðila samkvæmt beiðni sóknaraðila. Hafi sami háttur áður verið hafður á með gerð skiptasamnings af hálfu sóknaraðila. Ennfremur hafi það komið fram í samtölum sóknaraðila við starfsmenn varnaraðila að honum hafi verið kunnugt um gerð samningsins og stöðu hans. Hafi hann og skrifað athugasemdarlaust undir uppgjör á samningnum og gert tvo lánessamninga við varnaraðila til viðurkenningar á greiðsluskyldu sinni.

Varnaraðili telur að um viðskipti með hlutabréf í B gildi sömu sjónarmið og um önnur sambærileg viðskipti sóknaraðila en þar hafi hann hagnast samanlagt um kr. 425.475,53 að meðtöldum þeim viðskiptum sem sóknaraðili geri athugasemdir við. Sé ekki unnt að taka þessi sérstöku viðskipti út úr og bæta sóknaraðila það tap sem af þeim hlaut.

V.**Niðurstaða.**

Mál þetta snýst annars vegar um gerð skiptasamnings nr. XXXXXXXX hinn 4. maí 2000 og hins vegar um kaup á hlutabréfum í B hinn 13. desember 2000 og sölu þeirra bréfa hinn 18. sama mánaðar. Er með aðilum ágreiningur um hvort fyrir hafi legið samþykki sóknaraðila til umræddra viðskipta og þá eftir atvikum hvort hann hafi síðar samþykkt gerð umrædds skiptasamnings með undirritun sinni á uppgjör samningsins hinn 20. ágúst 2001 og síðar með gerð lánasamninga við varnaraðila.

Í 4. gr. vörslusamnings aðila nr. XXXXX var skýrlega kveðið á um að sóknaraðili gæti sent fyrirmæli sín um verðbréfakaup skriflega með símbréfi eða tölvupósti. Jafnframt gæti sóknaraðili gefið fyrirmæli í síma til starfsmanna varnaraðila um einstök verðbréfakaup. Sagði í samningnum að beiðni um verðbréfakaup sem bærist með þessum hætti væru á ábyrgð vörsluþega. Jafnframt var kveðið á um að sóknaraðila væri kunnugt um að öll símtöl væru hljóðrituð á seguband. Voru aðilar sammála um að gögn eða skrifleg fyrirmæli sem bærust til varnaraðila skyldu lögð til grundvallar ef ágreiningur rís um einstök verðbréfakaup, sbr. 2. mgr. 4. gr. Í 3. gr. samningsins var enn fremur mælt fyrir um umboð til kaupa og sölu á verðbréfum samkvæmt fyrirmælum sóknaraðila.

Með bréfi úrskurðarnefndarinnar til varnaraðila, dagsettu 18. mars 2002, var í ljósi ákvæða samnings aðila óskað eftir því við varnaraðila að hann legði fram gögn er hefðu að geyma fyrirmæli sóknaraðila um gerð skiptasamnings nr. XXXXXXXX svo og um kaup á hlutabréfum í B hinn 13. desember 2000 og eftir atvikum önnur viðskipti aðila. Hefur varnaraðili engin gögn getað lagt fram þar að lútandi og hefur borið fyrir sig ýmsum ástæðum, m.a. meinta vináttu sóknaraðila og starfsmanns varnaraðila.

Varnaraðila hefur þannig samkvæmt framansögðu hvorki tekist að sýna fram á að sóknaraðili hafi gefið fyrirmæli um gerð skiptasamnings nr. XXXX hinn 4. maí 2000 né um kaup og sölu á hlutabréfum í B í desember sama ár. Snýr kvörtun sóknaraðila að þessum viðskiptum og því tjóni sem hann telur sig hafa orðið fyrir vegna þeirra. Eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni verður ekki annað ráðið en að varnaraðili hafi ekki haft umboð sóknaraðila til fyrrgreindra viðskipta. Verður hann að bera ábyrgð á því og breytir þá engu hvernig tengslum sóknaraðila við einstaka starfsmenn varnaraðila kann að hafa verið háttað. Geta þau tengsl ekki réttlætt frávik varnaraðila frá skýrum ákvæðum vörslusamnings aðila.

Hinn 13. desember 2000 voru keypt í nafni sóknaraðila hlutabréf í B fyrir kr. 5.374.309,- á genginu 81,58. Bréfin voru seld 18. desember 2000 fyrir kr. 4.609.410,- á genginu 71,53. Nam tapið á viðskiptunum kr. 764.899,-. Samkvæmt framansögðu liggur ekki annað fyrir en að kaup og sala bréfanna hafi farið fram án þess að fyrir lægju fyrirmæli eða samþykki sóknaraðila. Verður varnaraðili að bera ábyrgð á því gagnvart sóknaraðila að hafa ekki tekist að sýna fram á umboð sitt til þessara lögskipta fyrir hans hönd. Verður félaginu því gert að greiða sóknaraðila kr. 764.899,- í þessum þætti málsins. Eftir atvikum þykir rétt að fallast á kröfu sóknaraðila um dráttarvexti frá 18. desember 2000. Ekki kemur að mati úrskurðarnefndarinnar til álita að meta varnaraðila hér til hagsbóta þann hagnað sem sóknaraðili hafði í heild sinni af sambærilegum viðskiptum í 22 önnur skipti sem fram fóru í nafni sóknaraðila á árinu 2000, að því er virðist án fyrirmæla hans.

Að framan var komist að þeirri niðurstöðu að skiptasamningur nr. XXXXXXXX hefði verið gerður í nafni sóknaraðila án þess að fyrir lægi fullnægjandi umboð af hans

hálfu. Kemur þá næst til skoðunar hvort sóknaraðili hafi síðar samþykkt gerð samningsins fyrir sína hönd. Fyrir liggur að sóknaraðili var kunnugur skiptasamningum og hafði sjálfur gert slíkan samning þar sem hann staðfesti að hafa kynnt sér eðli slíkra samninga og aflað sér sérfræðiráðgjafar þriðja aðila. Ekki verður heldur fram hjá því litið að sóknaraðili ritaði sjálfur undir uppgjör samningsins án athugasemda eða fyrirvara. Þá hefur hann ítrekað tekið að láni fjárhæðir hjá varnaraðila til greiðslu skiptasamninga eins og segir í fyrirliggjandi lánasamningum. Með vísan til þessa verður ekki hjá því komist að álykta á þann veg að sóknaraðili hafi fyrir sitt leyti samþykkt að gera upp viðkomandi skiptasamning. Er að mati nefndarinnar ekki alveg nægjanlegt tilefni til að líta með öllu framhjá síðastgreindum gerningum. Eftir sem áður þykir með vísan til þess hversu hörmulega var staðið að málum af hálfu varnaraðila og með hliðsjón af atvikum máls í heild sinni rétt að mælast til þess við varnaraðila að hann endurgreiði sóknaraðila tap það er varð á skiptasamningnum, alls kr. 3.455.341,- ásamt vöxtum frá uppgjörstegi.

Engin gögn hafa verið lögð fram um meintan kostnað sóknaraðila vegna lögfræðiaðstoðar og verður henni því þegar af þeirri ástæðu vísað frá nefndinni.

Við meðferð máls þessa hefur verið leitt í ljós að vörslu varnaraðila á fé sóknaraðila hefur á margan hátt verið stórlega áfátt. Félagið hefur ekki í vörslu sinni undirritaðan og dagsettan samning við sóknaraðila og er ekki að fullu ljóst hvenær hann var gerður. Þá hefur félagið ekki getað sýnt fram á að sóknaraðili hafi veitt umboð sitt til ýmissa viðskipta í hans nafni. Virðist varnaraðili því ítrekað hafa farið á svig við skýr ákvæði vörslusamnings aðila um að fyrirmæli sóknaraðila þyrfti til verðbréfaviðskipta í hans nafni. Ennfremur er viðurkennt af hálfu varnaraðila að viðskiptayfirlit þau sem sóknaraðila voru send hafi verið röng í verulegum atriðum. Er varsla og meðferð varnaraðila á fé sóknaraðila svo sérlega ámælisverð að ekki verður hjá því komist að vekja athygli Fjármálaeftirlitisins á máli þessu, en stofnunin fer með lögbundið eftirlit með starfsemi varnaraðila.

Ú r s k u r ð a r - o g á l y k t u n a r o r ð :

Varnaraðili fjármálafyrirtækið F, greiði sóknaraðila, M, kr. 764.899,- ásamt dráttarvöxtum samkvæmt III. kafla vaxtalaga nr. 25, 1987 frá 18. desember 2000 til 1. júlí 2001 en dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr. laga um vexti og verðtryggingu frá þeim degi til greiðsludags.

Mælst er til þess að varnaraðili, fjármálafyrirtækið F greiði sóknaraðila, M, kr. 3.455.341,- ásamt vöxtum samkvæmt 4. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38, 2001 frá 20. ágúst 2001 til greiðsludags.

Kröfu sóknaraðila um kostnað vegna lögfræðiaðstoðar, kr. 187.000,- að viðbættum virðisaukaskatti kr. 45.815,- er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 18. apríl 2002.

Guðjón Ólafur Jónsson

Íris Ösp Ingjaltdóttir

Gunnar Viðar

Ólöf Embla Einarsdóttir

Sölvi

Sölvason